

तान्प्रार्थयतेतमितिद्वाभ्याम् तंमामामुपयातंशरणागतंप्रतियंतुजानंतु देवीदेवतारूपागंमाचप्रत्येतु वाशब्दःप्रतिक्रियाऽनादरे गाथाःकथाः ॥१५॥
 सआश्रयोयेषांतेषुप्रकृष्टःसंगोभूयात् तस्यांतस्यांसृष्टौजन्मनि ॥१६॥ अध्यवसायोनिश्चयः प्राचीनानिप्रागयाणिमूलानियेषांतेषुप्रागयेषुकुशेषु
 आस्तेस्म स्वसुतेजनमेजयेन्यस्तोभारोराज्ययेनसः ॥१७॥ मुदाव्यकिरन् देवसंघैर्वादिनानेदुः ॥१८॥ प्रजानुग्रहशीलंस्वभावः सारोबलंचयेषाम्
 उत्तमश्लोकगुणैरभिरूपंसुंदरमिव ॥१९॥ भवत्सुपांडोर्वेश्येषुयेजद्वुरितियुधिष्ठिराद्यभिप्रायेण ॥२०॥ परस्परंसंमंत्रयंते सर्वइति परंश्रेष्ठलोकम् तत्र

तंमोपयातंप्रतियंतुविप्रागंगाचदेवीधृतचित्तमीशे ॥ द्विजोपसृष्टःकुहकस्तक्षकोवादशत्वलंगायतविष्णुगा
 थाः ॥१५॥ पुनश्चभूयाद्भगवत्यनंतैरतिःप्रसंगश्चतदाश्रयेषु ॥ महत्सुयांयामुपयामिस्तृष्टिमैत्र्यस्तुसर्वत्रनमो
 द्विजेभ्यः ॥१६॥ इतिस्मराजाध्यवसाययुक्तःप्राचीनमूलेषुकुशेषुधीरः ॥ उदङ्मुखोदक्षिणकूलआस्तेसमुद्र
 पत्न्याःस्वसुतन्यस्तभारः ॥१७॥ एवंचतस्मिन्नरेदेवदेवेप्रायोपविष्टेदिविदेवसंघाः ॥ प्रशस्यभूमौव्यकिरन्प्र
 सूनैर्मुदामुहुर्दुभयश्चनेदुः ॥१८॥ महर्षयोवैसमुपागतायेप्रशस्यसाध्वित्यनुमोदमानाः ॥ ऊचुःप्रजानुग्रह
 शीलसारायदुत्तमश्लोकगुणाभिरूपम् ॥१९॥ नवाइदंराजर्षिवर्यचित्रंभवत्सुकृष्णंसमनुव्रतेषु ॥ येऽध्यास
 नंराजकिरीटजुष्टंसद्योजहुर्भगवत्पार्श्वकामाः ॥२०॥ सर्वेवयंतावदिहास्महेऽद्यकलेवरंयावदसौविहाय ॥
 लोकंपरंविरजस्कंविशोकंयास्यत्ययंभागवतप्रधानः ॥२१॥ आश्रुत्यतद्विषिगणवचःपरीक्षित्समंमधुच्युद्
 रुचाव्यलीकम् ॥ आभाषतैनानभिनंदयुक्तंशुश्रूषमाणश्चरितानिविष्णोः ॥२२॥ समागताःसर्वतएवसर्वेवे
 दायथामूर्तिधरास्त्रिपृष्ठे ॥ नेहाथवामुत्रचकश्चनार्थकृतेपरानुग्रहमात्मशीलम् ॥२३॥ ततश्चवःपृष्ठ्यमिमं
 विपृच्छेविश्रभ्यविप्राइतिकृत्यतायाम् ॥ सर्वात्मनाघ्नियमाणैश्चकृत्यंशुद्वंचतत्रामृशताभियुक्ताः ॥२४॥

हेतुः विरजस्कं निर्मायं विशोकंचयास्यतीतिकृतस्तत्राह अयमिति ॥२१॥ आश्रुत्य आकर्ण्य समंपक्षपातशून्यं मधुच्युत् अमृतस्त्रावि गुरुगंभीरार्थं
 अव्यलीकंसत्यं ॥२२॥ त्रयाणां लोकानां पृष्ठे उपरि सत्यलोके वेदायथामूर्तिधरा भवंति तत्तुल्याः ज्ञानातिशयमुक्त्वा कृपालुतामाह नेहेति भवतां प्रयो
 जनं परानुग्रहं विनानास्ति तर्हि स एवार्थः स्यात् न आत्मशीलं स्वस्वभावं ॥२३॥ पृष्ठ्यं प्रष्टव्यं विश्रभ्य विश्वासं कृत्वा एवं कर्त्तव्यस्य भावइतिकृत्यतात
 स्मिन्विषये सर्वात्मना सर्वावस्थामुयत्कृत्यं विशेषतश्च घ्नियमाणैः तच्च शुद्धं पापसंपर्करहितं आमृशत विचारयत अभियुक्ताः एकमतयः ॥२४॥